

Ajuntament Caldes d'Estrac

Ple extraordinari – Moció censura

23.01.2016

Intervenció Rosa Pou (ERC)

“La Secció Local d’ERC a Caldes ens donem un temps. Un temps per veure que la maquinària municipal funciona de la manera correcta i que l’equip de govern veritablement facilita el nostre treball. Perquè tots plegats (CIU, ERC i PSC, però també la gent de Caldes) tenim molta feina a fer.

Ens quedem a l’oposició, i no pas amb resignació sinó amb tota la il·lusió que comporta la confiança que la gent de Caldes ens ha regalat.

Però també us diem que si mai arriba el cas i pensem que és el millor per Caldes no tindrem cap problema en fer un pas endavant”

Així acabava el meu parlament al Ple de constitució el 13 de juny, i així comença avui, 23 de gener.

“No tindrem cap problema en fer un pas endavant”, dèiem. I ara el fem.

Per què ara i no després de les eleccions, alguns ens pregunteu. El NO a cap pacte ni amb PSC ni amb CIU després dels resultats del mes de maig, pensem que va quedar molt ben explicat al seu moment.

Però sí que volem compartir una reflexió amb tots vosaltres. Els regidors i regidores d’ERC de Caldes sortíem del no res. És a dir, no veníem de fer oposició després de quatre o vuit anys. Tant de bo hagués estat així. Si nosaltres haguéssim conegut al seu moment el que coneixem ara mateix, us ben asseguro que no hi hauria hagut cap promesa de NO pacte amb ningú. Ni tant sols en nom de les velles pugnes bipartidistes que ens van fer actuar amb el que nosaltres consideràvem coherència en aquell moment.

I si fa vuit mesos actuàvem en nom de la coherència, aquesta vegada aquest pas endavant el fem en nom de la responsabilitat.

Una moció de censura és una eina democràtica que no ens hem pas inventat nosaltres. No ens hem “d’esquinçar les vestidures” ni ha de ser motiu d’alarma i desconcert. Entenem que pot ser un pas traumàtic. Sí. Per l’equip de govern i també pels regidors i regidores que l’hem presentat. No és fàcil per ningú. Però forma part de les regles del joc. Del joc polític en el que un dia onze de les persones que som en aquesta taula vam decidir entrar.

Per això, aprofito per aclarir que els motius que acompanyen la moció i que després queden explicats en els diferents punts, són sempre en clau política. Manca de transparència “política” (perquè n’hi ha), arrogància “política” (perquè n’hi ha), poca honestat “política” (perquè n’hi ha).

No deixa de ser sorprenent que aquells que sempre que tenen oportunitat fan bandera de la seva experiència i ens recorden que som novells, no ho entenguin així.

Tampoc deixa de ser curiós, que alhora que és lamenten pel seu honor (nosaltres hem parlat sempre en clau política) ens titllin de: tramposos, mentiders, ansiosos de poder, de tenir aires Messianics, prepotents, indignes, de pensar-nos que els ciutadans són idiotes...

O que vulguin fer creure que nosaltres tornarem la crispació al poble. Els que som de Caldes de sempre, recordem claríssimament (i no pas amb nostàlgia) de quina manera es fomentava la crispació en aquest poble, a través de batalles polítiques impreses que s'ocupaven de fer-nos arribar a cada portal.

La mateixa maquinària s'ha posat de nou en marxa aquests dies, afortunadament només per una de les parts... I diuen que som nosaltres els que tornarem la crispació al poble.

NO entrarem en aquest joc.

Que els grups polítics no intercanviïn acusacions a través de les seves respectives publicacions NO és sinònim de pau i tranquil·litat. Algú s'ha oblidat de que hi ha un poble fora de l'edifici de l'ajuntament. Un poble amb persones, entitats i col·lectius que demanen més diàleg i participació. Un poble que en repetides ocasions, i fa ben poc, els que fem vida a Caldes i participem de l'associacionisme sabem crispats.

Aquests 10 dies ens hem mantingut en silenci davant tota la "literatura" virtual i en paper. No hem volgut entrar en polèmica perquè hi ha un mecanisme concret que es posa en marxa quan es presenta una moció de censura, i que culmina en l'acte d'avui.

L'altre dia li preguntava al meu company com expressar-me perquè la gent de Caldes avui entengués que diem la veritat: que això no estava previst des de l'inici del mandat, que no es tracta de cap ànsia de poder, que al darrer no hi ha cap altra persona que no siguem els quatre regidors d'ERC i els dos regidors del PSC, que no hi hagut cap suposada reunió "secretada" amb els propietaris d'una concessió dels que per no saber, no sabem ni quina cara fan, que vam ser els regidors d'ERC els que vam decidir fer aquest pas endavant perquè hem perdut del tot la confiança en l'equip de govern, que ha estat una decisió molt meditada, que no ha estat fàcil, que considerem que calia fer-ho pel bé de tots, que aquests dies s'ha respost als nostres arguments amb més mentides i més manipulació...

Ell em va respondre que no podria demostrar, avui. I que no em preocupés, perquè tampoc calia. Que ja ho aniria demostrant mica a mica i que el temps ho posaria tot al seu lloc.

Pel que fa al tema nacional, no veiem perquè ens hem de preocupar. De tothom és sabut que entre PSC i ERC hi ha posicionaments diferenciats sobre les relacions Catalunya-Espanya. No passa res. Per Caldes treballarem en clau municipal.

Si ens hem decidit a treballar junts és justament perquè les nostres polítiques municipals són concordants. A banda d'això cada un de nosaltres seguirà la seva lluita per defensar i tirar endavant els seus ideals. Només faltaria. Llibertat d'idees i llibertat de vot pel que fa al tema nacional.

Si avui la moció prospera serà el moment de tancar el retrovisor i mirar endavant.

Volem recuperar l'essència de la paraula "Ajuntament". Un espai que ens ajunta a totes i a tots. Un espai obert i sobretot, sobretot transparent.

En l'aspecte econòmic començarem per posar tots els papers sobre la taula per conèixer quin és l'estat real en el que es troba el nostre poble. I recuperarem el diàleg per a buscar fórmules que ens ajudin a rebaixar la morositat que patim. I buscarem fórmules per a reduir el deute poc a poc.

Però aquesta tasca també caldrà dur-la a terme pel que fa al factor humà. Recuperarem el diàleg amb col·lectius, persones i entitats que s'han sentit menystinguts. I escoltarem les seves propostes i també els seus retrets. Començarem pels propis treballadors de l'ajuntament, que són els qui realment mantenen actiu aquest engranatge. Persones que ja hi eren abans de que uns i altres arribéssim i que quan marxem hi seguiran essent.

Volem que us il·lusioneu per Caldes. Perquè necessitem la vostra participació, les vostres idees i les vostres propostes per tirar endavant!

Us asseguro que ens caldrà molta imaginació a tots plegats.

Ahir, a 24 hores del Ple d'avui, l'actual alcalde em posava sobre la taula un informe tècnic amb unes suposades irregularitats que venen de lluny relacionades amb el balneari i hotel Colon i em demanava que canviéssim de companys de viatge perquè això faria que entre els dos grups ara a l'oposició hi hagués controvèrsia i poc enteniment. Amablement es va oferir per ocupar-se ell de tots els tràmits i possibles denúncies que calgués fer, per estalviar-me a mi el mal tràngol sempre i quan accedíssim a formar govern amb ells. La meva resposta va ser que tirariem endavant la decisió presa. Els nostres serveis jurídics estudiaran aquest cas, i qualsevol altre cas que es vagi presentant, per tal de depurar les responsabilitats que convinguin.

Com no pot ser d'altra manera al sortir del seu despatx vaig convocar una reunió amb tots els regidors a l'oposició per tal d'escoltar el seu compromís de voler treballar per fer net de tot plegat. I com no pot ser d'altra manera, aquest compromís hi és.

Dies enrere, una oferta semblant es posava sobre la taula als dos membres del PSC. A ells els oferien compartir la resta del mandat. Un any i mig convergència i un any i mig PSC a canvi de que tiressin enrere aquesta moció.

Davant les nostres negatives se'ns ha advertit que tindrem una oposició bel·ligerant. Es veu que això serà la guerra d'ara endavant.

Comença un temps per demostrar qui està al servei del poble i la política o qui utilitza el poble i la política per al seu servei.

M'agradaria acabar la meva intervenció treien una mica de ferro a tot plegat.

Tot això d'aquests dies, i d'ara mateix, en el fons no serà més que un petit episodi en la història del nostre poble. El silenci tornarà i s'acabarà tot aquest soroll. I dilluns, qui sigui, es posarà a treballar.

Aquí no hi ha ni vencedors ni vençuts. Només persones que actuem segons el que considerem que és millor per Caldes. O almenys això és el que vull pensar.

I al capdavant, avui quan marxem cap a casa tots seguirem sent les mateixes persones que érem abans d'entrar aquí. I potser fins i tot les mateixes persones que quan érem petits i jugàvem amb les onades a la platja de les barques.

I per la part que em toca seguiré donant les gràcies per tenir la parella que tinc, i seguiré enamorada dels meus dos fills, i em deliré per trobar ni que sigui deu minuts en el meu dia tant ple de coses per asseure'm una estona al sofà amb la meva gossa i els meus dos gats. I em sentiré afortunada de veure sortir el sol des de la finestra de casa i des d'un racó de món tant privilegiat com és el nostre poble. Sobretot ara, veient tot el que passa al voltant.

I si això prospera em llevaré amb moltes ganes de treballar amb força i humilitat per respondre a la confiança que moltes i molts de vosaltres al seu moment ens vau donar.

Gràcies.